

Емануил – Божието присъствие в живота ни!

I. Въведение.

Нашият живот е толкова динамичен и забързан, отвсякъде сме заобиколени от напрежение и стрес. Имаме хиляди задължения към семейства, приятели, колеги, работодатели, така че често ние обзети от нашето ежедневие, забравяме обикновените, прости истини за християнския ни живот и нашето общение с Бога често остава някъде в периферията на нашето ежедневие. Улисани в многото ни ангажименти и впрягайки всички умствени, емоционални, и физически усилия за изпълнение на отговорностите ни, лесно изместваме фокуса от Бога към себе си.

Наскоро с един приятел трябваше да пътуваме към едно място. Беше студено и имаше сняг по пътя. Първо трябваше да изчистим колата, след това да я чакаме да загрява известно време и едва тогава потеглихме на път. Но не щеш ли, още при самото тръгване колата забуксува и не искаше да продължи. Предположихме, че колата не иска да тръгне, понеже е здраво хваната от снега под нея. Като видяха проблема ни, едни момчета се спряха и дойдоха да ни помогнат да я избутаме. И така почнахме да бутаме колата с всички сили, а колата едва помръдваше. Представете си трима здрави мъже напрягат всички сили, за да се преборят с природата. Внезапно обаче, някой забеляза, че задните гуми изобщо не се въртят и разбрахме, че всъщност проблема беше много по-прост. Бяхме забравили ръчната спирачка и тя беше, която не позволяваше движението на автомобила. И така, от момента, в който освободихме спирачката, колата потегли без никакъв проблем.

Защо ви разказвам тази история? Защото много често забравяме, че не всичко зависи от нашите собствени усилия, а има някакъв елемент, който винаги присъства в живота ни, както ръчната спирачка в колата, но което често забравяме. Ние не сме сами в живота! Ние не сме сами на работа! Ние не сме сами в университета! Дори не сме сами и в дома! Навсякъде където отиваме, всичко което правим, е придружено от невидимото Божие присъствие в живота ни. Макар и не винаги да Го забелязваме, Бог е с нас. Той не бе на земята само по време на физическото Си присъствие тук, чието идване ще празнуваме другата седмица. Но Той е с нас сега. Той винаги е бил с нас и винаги ще бъде с нас, ако сме Го допуснали в живота си. Защото Той е Емануил – Бог с нас. Божието присъствие в живота ни.

II. Основна част.

- Емануил – името на Бога, което често забравяме.

В Библията можем да видим как Бог е наречен с най-различни имена – Елохим (Бог), ЯХВЕ (Аз Съм Този, Който Съм), Ел-Шадай (Бог Всемогъщ), Адонай (Господ), Йехушуа (Йешуа – ЯХВЕ е Спасение), Княз на мира, Отец на вечността, Съветник, Бог Могъщ, Светлата Утринна Звезда, Алфата и Омегата и т.н.

В Библията имената имат малко по-различно значение от нашите имена. Докато нашите служат по-скоро като белег за обозначаване на дадена конкретна личност, то в Библията имената искат да покажат и това, което е вътре в дадената личност – неговите качества, неговата същност. Същото е по отношение на Бога – имената Му показват какъв е Той в действителност. В днешният текст са споменати две имена на Бога. Името, което ангелът казва на Мария – Исус; и името с което е бил наречен от пророк Исаия под вдъхновението на Святие Дух 700 години преди Неговото идване – Емануил.

На пръв поглед изглежда странно, че ангелът нарича въплътеният Бог „Исус“, а на друго място е наречен „Емануил“. Но старозаветният цитат идва като допълнение на представата, която Бог ни дава за Себе Си като Спасител. Името Исус (ЯХВЕ е спасение) ни показва, че Бог ще ни спаси, а Емануил ни показва този Спасител като Някой, Който е с нас сега. Бог е с нас – сега и винаги. И ние можем да видим как Бог се проявява и с двете си имена в евангелието. Съвременният човешки еквивалент на

библейския смисъл на имената, са прякорите които даваме, или ни дават. Разбира се в повечето случаи тези прякори не са вярни за нас, защото болшенството от тях целят унижението на хората, но има и прякори, които все пак улавят частица от нас самите. Например на един мой приятел му викахме „Хондата“ защото бягаше много бързо. На друг му викахме „Сократа“, защото беше много умен и т.н. Давам тези примери за да ви покажа, че когато в Божието Слово Бог е наречен по определен начин, то това е защото се показва частица от Божия характер. И така Исус е наречен още Емануил. Това трябва да ни покаже, че Той не е някъде далеч от нас на небето. Той не идва при нас само по празниците, или на неделните богослужения, а Той е винаги с нас. Наблюдава ни, насочва ни, помага ни, укрепява ни, говори ни, обича ни, докосва душите ни, във всяка една стъпка и във всяко едно обстоятелство Той е близо до нас. Когато ни е весело, Той се весели с нас. Когато ни е тъжно, Той тъгува с нас. Когато се наслаждаваме на Неговото присъствие- и Той се наслаждава на нашето присъствие. Когато се приближаваме към Него, Той още повече се приближава към нас, защото Неговото присъствие е съвсем реално в живота ни. Достатъчно е само да насочим мислите си към Него и можем да усетим Неговата топлина, любов, мир, доброта, които изпълват живота ни с благоговение!

- Различните прояви на Божието присъствие в живота ни.

Нека сега обаче да видим какво ни казва Божието Слово за проявите на Неговото присъствие в живота ни. Как Исус ни се разкрива като Емануил. Как Бог, Който ни спасява, стои близо до нас и работи в живота ни.

Вчера, когато се готвех за това поучение, прочетох цялото Евангелие от Матей, за да видя как в него ни се разкрива Божието изявление като Емануил, Бог Който е с нас!

Много са местата, в които виждаме Божията близост и не мога да ги обхвана всичките, но ще се спра само върху някои от тях.

На първо място Божията близост се проявява в живота ни като спасение, което Той ни дарява.

„Оттогава Исус започна да проповядва, като казваше: „Покайте се, защото наближи небесното царство!“ (Матей 4:17)

Тук под небесно царство се има предвид пълният и завършен план на Бога за изкуплението на човека. От неговото призоваване към възстановени взаимоотношения с Бога до неговото запечатване и безопасно завръщане в дома на Отца. Небесното царство е близо, казва Исус, единствено трябва да се обърнете от себе си към Бога (покаяние), от своите си грехове към Божията милост и прошка, от собственото си отхвърляне- към Божественото приемане. От собственото си падение, към Божественото възстановление, от вашето отдалечаване от Бога към Божието приближаване до вас в лицето на Исус Христос. И тук има нещо много сантиментално. Исус не само призовава хората към примирение с Бога, но самият Той е този, Който пръв протяга ръка за примирение. Въпреки нашата вина и грях, Той е дошъл да ни възстанови в общение. Защо? Защото ни обича! Защото Той иска да се върнем при Него. Той е Емануил – Бог с нас. И причината да бъде Емануил, е единствено Неговата безмерна любов. Един човек, който не познава Божията любов, не може да познае Исус като Емануил. Познавате ли Божията любов? Познавате ли Емануил? Разпознавате ли го като вашия Спасител, Който е близо до вас и ви призовава към живот в Божията любов? Емануил е Исус! Богът, Който е близо, е Богът, Който ви спасява!

На второ място, Исус е Емануил не само по отношение на нашето спасение, но и по отношение на нашето ежедневие.

„Елате при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и аз ще ви успокоя.“ (Матей 11:28)

Исус ни кани не само към спасение, но и към ежедневно общение с Него. Той може да направи това, защото не е ограничен като нас хората от време и пространство. Той има еднакво много време за всеки човек на земята и Той може да бъде заедно с всеки човек на земята. Той не познава никакви ограничения. Той е Емануил за всеки един от нас. Когато сте вдишали първият си дъх на земята, Той е

бил до вас. Когато сте се спънали и наранили за първи път, Той е бил до вас. Когато сърцето ви е било за пръв път разбито от някой човек, Той е бил там до вас и е привързвал раната ви. Когато сте се събудили тази сутрин, Той е бил до вас. През цялата вечер, когато сте спяли, Той е бил с вас. Той е вашият Емануил, Който винаги е с вас. Чувате ли стъпките Му как отекват редом до вашите стъпки? Чувате ли как постоянно Той ви нарича „дечица мои“? Когато ви е студено и няма къде да се стоплите, Той подклажда огнище до вас, за да ви сгрее. Когато сте най-самотни и самотата ви мачка с тежкото си тегло, е необходимо само да си припомните, че Исус е Емануил. Той е там до вас и винаги може да се обърнете към Него в общение! Не е ли прекрасно да мислим за нашия Исус като Емануил? Бог в цялата Си слава и сила, мъдрост и любов е тук сега до нас и с нас! Не съществува такова нещо като „адвент“, защото вече не се налага да чакаме Бога. Той е винаги с нас. Тук и сега!

На трето място Исус е Емануил не само по отношение на нашето спасение и ежедневие, но и по отношение на целия ни живот във всичките му измерения – минали, настоящи и бъдещи. Дори и занаят Исус ще продължава да бъде с нас и нито за миг няма да ни изостави. Ето как завършва Евангелието на Матей:

„Тогавга Исус се приближи към тях и заговори: Даде ми се всяка власт на небето и земята. И така, идете и създавайте ученици измежду всички народи, и ги кръщавайте в Името на Отца и Сина, и Святия Дух, като ги учите да пазят всичко, което съм ви заповядал. И, ето, Аз Съм с вас през всички дни до свършека на века!“ (Матей 28:18-20).

Какво казва Господ Исус тук накрая? „Аз Съм с вас през всички дни до свършека на века!“. Той е и ще бъде винаги с нас! Той винаги ще си остане нашият Емануил – Бог с нас. Без значение през какво ще преминаваме и колко още ще страдаме на земята, Исус ще бъде винаги, винаги, винаги с нас. Той е Емануил. Чуйте обещанието на Божието Слово:

„А сега така казва Господ, Творецът ти Якове, и Създателят ти, Израилю: Не бой се, защото Аз те изкупих. Призовах те по име, Мой си ти. Когато преминаваш през водите, с теб ще бъда, и през реките – те няма да те потопят; когато ходиш през огъня, ти няма да се изгориш и пламъкът няма да те опали.“ (Исаия 43:1,2)

Бог е с нас! Емануил! Исус е и винаги ще бъде нашият Емануил!

- Какво означава за нас името „Емануил“ – практическия елемент на Божието присъствие в живота ни.

Нека накрая да видим какво означава Емануил за нас в практическо отношение:

- Първо, можем да сме уверени, че нашият живот не е инцидент или нещо случайно. Нашият живот си има конкретна цел – да бъде в дълбоки и близки взаимоотношения с Бога. Взаимоотношения които всеки ден, сутрин и вечер трябва да издигам като нашата най-висша наслада и радост. Да се молим повече от всякога да имаме редовно време с Божието Слово.
- Второ, можем да бъдем уверени, че където и да сме, Бог ще ни помага във всяко добро дело, защото той е с нас там. Когато говорим на хората за Бога и това, което Исус е направил за нас, нека не забравяме, че същият Този Исус, за Когото говорим, говори заедно с нас. Той много повече иска спасението на хората.
- И на трето място, нека си поставим за цел на това Рождество Христово, което очакваме да дойде, самият празник и времето около него, нека да помогнем поне на няколко човека да познаят Исус като Емануил. Нека ние бъдем Неговите ръце и крака, думи и действия в света около нас, защото именно в това се състои сърцето на Бога – да бъде близо до всеки човек на тази земя!

III. Заклучение.

Накрая искам да ви прочета нещо, което доста се приближава до разбирането за Божиата близост до всеки. Може би го знаете, но все пак искам да ви го прочета.

ПИСМО ДО ТЕБ

Трябваше да ти пиша, за да ти кажа колко те обичам и мисля за теб. Вчера те видях да се разхождаш и да се смееш с приятели, надявах се, че скоро ще поискаш да се разхождаш и да си говориш с мен. Затова ти нарисувах един залез, за да те зарадвам. Чаках. Ти не се обади, но аз все още чакам и все още те обичам. Така ми се искаше да те докосна снощи, докато те гледах как заспиваш. Излях лунна светлина върху лицето ти – тя се стичаше по страните ти заедно със сълзите. Ти дори не си помисли за мен. Аз толкова исках да те утеша.

На следващия ден създадох брилянтен изгрев във великолепното утро за теб. Но ти се събуди късно и бързаше за работа... дори не забеляза. Моето небе се заоблачи и сълзите ми се стичаха като дъжд. ОБИЧАМ ТЕ. О, ако можеше да ме чуеш. Аз наистина те обичам. Опитвам се да го кажа в тишината на зелената поляна и в синевата на небето. Вятърът нашепва моята любов през върховете на дърветата и тя прелива през трептящите багри на цветята. Изстрелвам я в грохота на страхотните водопади и композирам любовни песни за птиците, за да ги пеят за теб. Стопям те с моята слънчева светлина и галя лицето ти с вятъра....

Любовта ми към теб е по-дълбока от океана и по-голяма от всяка нужда на сърцето ти. Ако само можеше да разбереш колко много означаваш за мен. Аз дадох живота си за теб!

ЗАЩОТО БОГ ТОЛКОВА ТЕ ОБИКНА, ЧЕ ДАДЕ МЕН -- СВОЯ ЕДИНОРОДЕН СИН, ЗА ДА НЕ ЗАГИНЕШ, А ДА ПОВЯРВАШ В МЕН И ДА ИМАШ ВЕЧЕН ЖИВОТ!

Моят Баща ти изпраща много поздравя. Аз искам да го срещнеш. Той също мисли за теб. Бащите са такива.

Моля те обади ми се по-скоро. Няма значение колко ще се забавиш, аз ще те чакам, защото те обичам.

С ЛЮБОВ,
ИСУС ХРИСТОС